

07.04.2012 г. / 15:13:06

Родолубие

**На 07.04.1934г. умира българския герой
полковник Владимир Серафимов**

Владимир Генов Серафимов е български офицер (полковник), герой от Сръбско-българската война (1885) и Балканската война (1912-1913), Освободителят на Родопите.

Владимир Серафимов е роден на 12 август 1860 г. в средногорското село Аджар, (днес Свежен). Завършва Военното училище в София в 1883 г. и на 30 август е произведен в чин подпоручик. По време на Сръбско-българската война (1885) подпоручик Серафимов командва 5-а рота от 5-и пехотен дунавски полк и участва в Сливнишко сражение (5-7 ноември) и в разузнавателния отряд на ротмистър Бендерев (9-11 ноември), както и в завземането на Пирот (14-15 ноември). Участва и в атаките на десния фланг, като с поверената му рота като освобождава с. Градищница. За проявената храброст през войната е награден с Военен орден „За храброст“ IV степен. След войната, на 24 март 1886 г. е произведен в чин поручик. Служи в 9-ти пловдивски полк. През 1888 г. е произведен в чин капитан, през 1899 г. в чин майор, през 1904 г. в чин подполковник и през 1909 в чин

полковник.

В Балканската война (1912 - 1913) командва 21-ви средногорски полк, който трябва да освободи Родопите и да излезе на Бяло море. На 7 октомври 1912 г. е освободен Девин, а на 13 октомври същата година, полкът освобождава селата Райково и Устово. Навсякъде след първите българските атаки турците панически бягат. За това подполковник Казанкалъ Мурад разказва: „Ние не намираме думи, с които да окажем постъпката на началника на турския гарнизон в Смолян, който на един дъх взел 60 км път, бягайки към Ксанти“. Възторгът на местното българско население е неописуем, бият църковните камбани, в празнични дрехи с цветя в ръце българите посрещат навсякъде полка.

На 20 октомври 1912 г. полкът достига селата Фатово и Аламирдере. И тогава в щаба на Родопския отряд се получава известие, че многобройни турски сили настъпват срещу отряда. **От щаба на Родопския отряд е издадена заповед за изтегляне в района на границата. Полковник Серафимов отказва с думите:**

„ Да се отстъпи?! Не! Никога! Аз няма да отстъпя на противника селата, в които вчера бях посрещнат като освободител! Не! Нито поглед назад! На току-що освободения роб робство не ще върна пак! Вярвам в несломимата мощ на моя полк! През трупа ми трябва да се мине, пък тогаз!“

Въпреки заповедта, целият полк остава на позиция. Срещу 21-ви полк, който наброява почти 5000 войници и офицери, настъпва целият корпус на Явер паша (който наброява, според различни източници, между 15 000 и 40 000 редовни турски войници с артилерия). Въпреки смазващото съотношение на силите полкът на полк. Серафимов побеждава и по този начин освобождава Централните Родопи.

Бойният подвиг на средногорци влиза в историята под

името „Родопската Шипка“. За проявената храброст през войната е награден с Военен орден „За храброст“ III степен.

През Първата световна война Серафимов командва 1 бригада на Осма тунджанска дивизия, която се отличава при боевете на Чеган.

През 1932 г. полк. Серафимов присъства на полагането на основния камък за паметник на загиналите за свободата на Родопите. За съжаление не дочаква откриването му през август 1934 г., тъй като неговия земен път приключва на 7 април 1934 г. в София.

От 1934 г. смолянското село Алами дере носи името Полковник Серафимово.